

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 298. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358154560/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Errungen,
 Bezwungen
 Von Lieb ist das Glück,
 Verschwunden
 Die Stunden,
 Sie fliehen zurück;
 Und seeltige Last
 Sie stillet,
 Erfüllet
 Die trunkene, wonneklopfende Brust.

Baggesen giver i sin *Faust* følgende noget vrøvlevorne Parodi paa dette romantiske Klingklang:

Mit Ahnsinn Wahnsinn, lächelndweinend,
 Einend —
 Mit Schiefe Tiefe, dunkelmeinend,
 Scheinend —
 Der Enge Läng' entflammt in weiten Breiten,
 Muss licht der Dichter durch die Zeiten gfeiten.

Og ikke blot Verselag tager Romantikerne fra Spanien og Italien, ogsaa alle mulige tekniske Smaaaff. Med stor Barnagtighed indlader de sig paa at give et Stemningsmaleri ved Hjælp af Halvrim og tragisk-klingende Vokaler. Afvekslende tager de alle Alfabetets Selvlyde og Medlyde i deres Tjeneste; 40 fuldtklingende A-Lyde efter hinanden anvendes til at sætte Læseren i godt Humør, nogle Snese af mørke, sørgmodige U-Lyde indjager ham en gavnlig Skræk. Saaledes f. Eks. i Tiecks melankolske U-Romance om den gamle Ridder Wulf, hvem Fanden tager. For den tragiske Virknings Skyld bliver her endog «begann» til «begunnte». Naar Læseren saa har faaet sit Nervesystem en halv Times Tid fuldstændig bedøvet af disse Udgange: «Unke — Sturme — hinunter — begunnte — verdunkeln — verschlungen — Wulfen — Münze gulden — grossen Kluften — rucke Drucke — thunen, Zunften — lugen — bedunken — erschluge — anhuben — mit tiefen Brunsten — vielen Unken, die heulen und wunken — zu dem Requiem des todten Wulfen, den der dunkle Satan mit vielen Wunden — erschluge, naar han ikke mere har Andet i Ørene end u-tu-tu, da er han paa Højdepunktet, Sproget er bleven Musik, og han flyder hen i Stemning. Allermest komisk bliver denne Vokalmusik i Dramaet. I Friedrich Schegels *Aiarcos*, dette Tøjhus af Klangligheder og Bogstavrim, ender Helten undertiden to, tre Sider itræk ethvert Trimeter med samme Vokal.